

บทที่ 3

มาตรการ กฎระเบียบ และวิธีการทำการค้า กับ สปป.ลาว ที่เป็นปัจจุบัน

การทำการค้าระหว่างประเทศนั้น เป็นการทำการค้าที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ มาตรการ ระเบียบ และวิธีการที่ถูกกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร นักลงทุนควรให้ความสำคัญในการที่จะ ศึกษาและทำความเข้าใจ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้ามา ทำการค้าระหว่างประเทศ อีกทั้งการค้าชายแดนนั้น ย่อมมีกฎหมาย มาตรการ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ เพิ่มขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงประกาศอยู่เป็นระยะ และอาจมีความเสี่ยงสูงที่จะทำผิดกฎหมาย ยิ่งกรณีมี การขนส่งการขนส่งสินค้าไปประเทศที่สาม นักลงทุนจำเป็นที่จะต้องศึกษา มาตรการ ที่จะช่วย ป้องกันการถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ค้า หรือลูกค้าด้วยกัน และยังช่วยให้ทำการค้าราบรื่นขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาล่วงหน้าได้ ซึ่งในคู่มือฉบับนี้ จะกล่าวถึง มาตรการ กฎระเบียบ และวิธีการทำ การค้าชายแดนไทย และ สปป.ลาว ที่เป็นปัจจุบัน โดยละเอียด ดังนี้

3.1 มาตรการ กฎระเบียบ¹

ในส่วนของมาตรการกฎระเบียบ ในการทำการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทย และ สปป. ลาว นั้น กำหนด มาตรการด้านภาษี ซึ่งประกอบด้วย ภาษีศุลกากร, ภาษีสรรพสามิต, ภาษีการค้า, ภาษีผู้บริโภค และภาษีเงินได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ นักลงทุนจะต้องทำการศึกษาและปฏิบัติตามข้อ กฎระเบียบนี้ ซึ่งในรายงาน โครงการวิจัยนี้ ได้นำเสนอ มาตรการ กฎระเบียบด้านภาษี ไว้ ดังนี้

มาตรการด้านภาษี

ภาษีที่เรียกเก็บจากการดำเนินธุรกิจ และนำเข้าสินค้าในสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามกฎหมายภาษีของสปป.ลาว เลขที่ 04/94 ลงวันที่ 18/07/1994 และกฎหมาย สรรพสามิต เลขที่ 04/95/สพช ลงวันที่ 14/10/1995 กำหนดวิธีการและอัตราการเก็บภาษีนำเข้าภาษี สรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีอากรตัวเลขธุรกิจ) ซึ่งในทางปฏิบัติจะเรียกเก็บตั้งแต่ต้นทาง เมื่อมีการนำเข้าสินค้า โดยให้ผู้นำเข้าเป็นผู้ชำระก่อนในเบื้องต้น ทั้งนี้มีอัตราเรียกเก็บภาษี ดังนี้

1. ภาษีศุลกากร

ลาวได้ประกาศอัตราภาษีขาเข้าเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539 สำหรับสินค้าขาเข้า จำนวน 3,552 รายการ แบ่งการจัดเก็บตามประเภทสินค้าได้ ดังนี้

¹ สำนักส่งเสริมการค้าชายแดนและมาตรการพิเศษทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ, 2550.

1.1 สินค้าอุปโภคที่จำเป็นต่อการครองชีพและสินค้าทั่วไป เช่น อาหาร ของใช้ประจำวัน เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิงมี 6 อัตรา คือ ร้อยละ 5, 10, 15, 20, 30, และ 40

1.2 ยานพาหนะ มี 5 อัตรา คือ ร้อยละ 50, 60, 80, 100 และ 150

1.3 บุหรี่ เสียภาษีร้อยละ 60

1.4 เหล็กและเบียร์เสียภาษีร้อยละ 80

2. ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax)

เรียกเก็บจากตัวสินค้าโดยกำหนดให้เก็บสินค้าประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.1 น้ำมันเชื้อเพลิง

2.1.1 น้ำมันเบนซินพิเศษ 23%

2.1.2 น้ำมันเบนซินธรรมดา 20%

2.1.3 น้ำมันดีเซล 10%

2.1.4 น้ำมันเครื่องบิน 10%

2.1.5 น้ำมันเครื่อง, น้ำมันไฮดรอลิก, น้ำมันหล่อลื่น, น้ำมันเบรก 2%

2.2 แอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

2.2.1 แอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ตั้งแต่ 90 ดีกรีขึ้นไป เสีย 40%

2.2.2 เบียร์ เหล้า ไวน์ และเครื่องดื่มอื่น ๆ ที่มีแอลกอฮอล์ ต่ำกว่า 90 ดีกรี เสีย 30%

2.2.3 นำอัดลม และเครื่องดื่มบำรุงกำลัง เสีย 20%

2.2.4 บุหรี่สำเร็จรูปเป็นเส้น เป็นซอง ซิการ์ เสีย 30%

2.2.5 น้ำหอม และเครื่องสำอาง เสีย 10%

2.2.6 ไฟ และเครื่องประเภทคล้ายเทียน พลุ ดอกไม้ไฟ เสีย 50%

3. ภาษีการบริโภค (Consumer Tax) เรียกเก็บจากผู้บริโภค คล้ายกับ VAT ของ

ไทยซึ่งมี 4 อัตรา คือ 3% 5% 10% และ 15% ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า สปป.ลาว ได้ ออกรัฐบัญญัติของประธานประเทศ เลขที่ 02/สปป ลงวันที่ 10/ 05/1997 แก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีนำเข้า และเพิ่มเติมอัตราภาษีสรรพสามิตเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยหมวดยานพาหนะ เบียร์ บุหรี่ เครื่องใช้ไฟฟ้า สรุปดังนี้

3.1 กลุ่มสินค้าที่ลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าที่มีอัตราภาษีนำเข้าสูงกว่า 40% ให้เหลือ 40% และเก็บภาษีสรรพสามิตแทนการลดภาษีนำเข้า จากสินค้าในหมวดยานพาหนะ จำนวน 18 รายการ ในอัตรา 12% 14% 19% 30% 51% 60% และ 90%

3.2 กลุ่มสินค้าที่ลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าที่มีอัตราภาษีนำเข้าสูงกว่า 40% เหลือ

40% และเก็บภาษีสรรพสามิตเท่าเดิม ในสินค้า 3 รายการ ได้แก่ ซีการ์ บุหรี่ เบียร์

3.3 กลุ่มสินค้าที่มีอัตราภาษีนำเข้าคงเดิม และเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มเติมจากสินค้าในหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า และกล้องถ่ายรูป รวมจำนวน 18 รายการ ในอัตรา 5% จาก เดิมที่ไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต

4. ภาษีการค้า

ในการจัดเก็บภาษีการค้าจะเก็บตามชนิดของสินค้า โดยจะชำระที่ด่านศุลกากร เช่นเดียวกับที่ชำระภาษีศุลกากร ซึ่งคำนวณจากราคา CIF (Cost, Insurance and Freight) ของสินค้า ตามที่แจ้งรวมภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าที่นำเข้าในลักษณะขายส่ง ณ จุดขาย ผู้ขายส่งจะแจ้งและชำระภาษีเดือนละครั้ง ตามชนิดของสินค้า คือ ร้อยละ 3, 5, 10, 15 และร้อยละ 20 ตามลำดับ สำหรับผู้นำเข้ามาเพื่อขายต่อหรือเพื่อผลิตต่อจะได้รับการคืนภาษี

5. การชำระภาษีเงินได้

ผู้ประกอบการที่มีรายได้เกิดขึ้น ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีหน้าที่ต้องยื่นเสียภาษีดังต่อไปนี้

5.1 การลงทุนโดยใช้เงินทุนจากต่างประเทศ ต้องเสียภาษีเงินได้ประจำปี ให้แก่รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในอัตราร้อยละ 20

5.2 การชำระภาษีในรูปแบบของค่าอากร ค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนด

5.2 การลงทุนจากต่างประเทศ ด้านการสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ และการสำรวจแหล่งพลังงาน การเสียภาษีเงินได้สำหรับการลงทุนดังกล่าวนี้ ควรจะดำเนินการตามข้อตกลงที่มีขึ้นระหว่างผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ และรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5.3 การชำระภาษีขาเข้าสำหรับการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์การผลิตสินค้า อะไหล่เครื่องยนต์ และวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้า ซึ่งเป็นการนำเข้าตามโครงการลงทุนเพื่อผลิตสินค้า โดยที่อัตราภาษีขาเข้าในกรณีนี้เท่ากับร้อยละ 1.0 ของมูลค่านำเข้า

5.4 การนำเข้าวัตถุดิบและส่วนประกอบสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตเป็นสินค้าสำหรับการส่งออกได้รับการยกเว้นภาษีขาเข้า

5.6 สินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออก ได้รับการยกเว้นภาษีขาออก

5.7 การนำเข้าวัตถุดิบและส่วนประกอบสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตสินค้าทดแทนการนำเข้า จะได้รับการลดภาษีขาเข้าเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล

5.8 การให้สิทธิพิเศษและผลตอบแทนเพิ่มเติมจากรัฐบาล ซึ่งอาจจะรวมถึง

การลดอัตราภาษีหรือการยกเว้นภาษีขาเข้า สำหรับวัตถุดิบเพื่อการผลิต ถ้าหากว่าเป็นการลงทุนขนาดใหญ่ และมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5.9 การเก็บรักษาเงินทุนสำรองโดยจัดเก็บเงินกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นหลังจากชำระ ภาษีประจำปีแล้ว เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของธุรกิจ

6. การเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มเติม (Special Tariff)

6.1 สินค้านำเข้าต้องเสียภาษีต่อไปนี้ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้นำเข้า

6.1.1 General imported goods:import duty+turnover tax.

6.1.2 Luxury goods:import duty+excise tax+turnover tax

6.1.3 สินค้าข้างต้นต้องจ่าย profit tax เพิ่มเติมจากข้างต้น

6.2 อัตราภาษีนำเข้าที่เรียกเก็บสรุปได้ดังนี้

6.2.1 40% สำหรับสินค้าแอลกอฮอล์ บุหรี่ จักรยานยนต์ขนาดกระบอกสูบมากกว่า 50 cc รถยนต์ขนส่งน้ำหนักมากกว่า 5 ตัน รถยนต์ทั่วไป

6.2.2 30% สำหรับจักรยานยนต์ขนาดกระบอกสูบไม่เกิน 50 cc รถยนต์ขนส่งน้ำหนักไม่เกิน 5 ตัน

6.2.3 10-20% สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้า

6.2.4 10% สำหรับเครื่องจักร อาหารแปรรูป

ทั้งนี้ โดยใช้กฎหมายภาษีที่ออกโดยสภาแห่งชาติลาว

7. การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (ASEAN : Integration System of Preference (AISP))

การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (ASEAN: Integration System of Preference (AISP)) แก่ประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชา สหภาพพม่า และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภายใต้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy : ACMECS) ประเทศไทย โดยกระทรวงการคลังได้ประกาศยกเว้นอากรและการลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน (สห.) เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2549 เพื่อลดภาษีในรายการสินค้านำเข้าที่สำคัญจากสปป.ลาว จำนวน 225 รายการให้ลดลงเหลือ 0 % และลดลงเหลือ 5 % จำนวน 82 รายการ รวม 307 รายการ ซึ่งรวมทั้งสินค้านำเข้าในลักษณะ One Way Free Trade ได้แก่ ถั่วเหลือง ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ละหุ่ง ถั่วลิสง มันฝรั่ง เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ไม้ยูคาลิปตัส

และลูกเคี้ยว โดยมีเงื่อนไขจะต้องนำเข้าภายใต้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า และใช้หลักเกณฑ์ควบคุมของ AISP ซึ่งรายการสินค้าที่แนบท้ายเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกปีตามคำขอของฝ่ายสปป.ลาว

8. การมอบอำนาจให้แผนการค่าแขวงเป็นผู้ออกไปรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Form D และ AISP)

กระทรวงการค้า สปป.ลาว ได้ออกข้อตกลง (ประกาศ) ที่ 0408/กค.ตปท. ลงวันที่ 30 เมษายน 2547 โดยมอบอำนาจให้แผนการค่าแขวง เป็นผู้คุ้มครองและออกไปรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Form D และ AISP) สำหรับสินค้าที่ผลิตได้อยู่ภายในประเทศ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานธุรกิจในการส่งออกสินค้า จึงมอบหมายให้แขวงต่าง ๆ จำนวน 14 แขวง ได้แก่ แขวงหัวพัน เชียงขวาง หลวงพระบาง บ่อแก้ว ไชยะบุรี อุดมไชย หลวงน้ำทา เวียงจันทน์ บอลิคำไซ คำม่วน สะหวันนะเขต จำปาสัก สาละวัน และเซกอง

3.2 มาตรการทางการค้า

ในส่วนของมาตรการทางการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว นั้น ได้กล่าวถึงมาตรการ ข้อบังคับเกี่ยวกับสินค้าที่ห้ามนำเข้า รวมถึงสินค้าที่ห้ามนำส่งออก ซึ่งผู้ค้าต้องทำตามกฎหมายระบุไว้ ซึ่งถ้าทำผิดต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ ซึ่งในรายงานโครงการวิจัยนี้ ได้นำเสนอ 2 ส่วน คือ มาตรการทางการค้า ในเรื่องกฎหมายที่กำหนดห้ามนำสินค้าอะไรเข้ามาบ้าง และห้ามนำสินค้านิดใดออกไปบ้าง ดังนี้

1. สินค้าที่ห้ามการนำเข้า

- 1.1 วัตถุระเบิด, อาวุธ และพาหนะรับใช้สงคราม (36.01-03; 87.10;93.01-07)
- 1.2 ชาติเคมีชนิดต่างๆ ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นวัตถุระเบิด, อาวุธ และพาหนะรับใช้สงคราม
- 1.3 ยาเสพติดทุกชนิด
- 1.4 สินค้าอมเมาอันเป็นผลกระทบต่อวัฒนธรรม และจารีตประเพณีอันดีงามของชาติ
- 1.5 สิ่งพิเศษเหลือจากการผลิตอุตสาหกรรม และเคมีภัณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- 1.6 วัตถุโบราณและปูชนียวัตถุ (97.05-06)

1.7 อาหาร, ยารักษาโรค และผลิตภัณฑ์การแพทย์ที่ต้องห้ามจากแขนงการที่เกี่ยวข้อง

1.8 สัตว์ป่า, สัตว์น้ำ และชิ้นส่วนของสัตว์ดังกล่าวที่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในและตามสัญญาที่รัฐบาลแห่ง สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ได้ลงรายมือชื่อรองรับเพื่ออนุรักษ์ไว้กับนานาชาติ

1.9 รถทุกประเภทที่ใช้พลังงานเบื่องขวา

1.10 สินค้าเครื่องเล่นของเด็กที่มีผลกระทบต่อทัศนคติ, การเจริญ, ความปลอดภัยของเด็ก, ความเรียบร้อยและความสงบของสังคม

1.11 ผลิตภัณฑ์ทางด้านวรรณกรรม, สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร และอื่นๆ ที่มีลักษณะต่อต้าน สปป. ลาว

1.12 สินค้ามือสอง (Secondhand Goods) ที่รัฐบาลห้าม

1.13 วัตถุอุปกรณ์การพิมพ์ธนบัตร

1.14 ยาปราบศัตรูพืชที่เป็นอันตราย ซึ่งหวงห้ามโดยแขนงการที่เกี่ยวข้อง

1.15 ไม้ท่อนทุกชนิด, ไม้กึ่งแปรรูป, ไม้เลื้อย (ไม้แปรรูป), ผลิตภัณฑ์ไม้และของป่าต้องห้ามตามระเบียบกฎหมายภายใน(44.01,03)

2. สินค้าห้ามการส่งออก

2.1. วัตถุระเบิด, อาวุธ และพาหนะรับใช้สงคราม (36.01-03; 87.10;93.01-07)

2.2 ธาตุเคมีชนิดต่างๆ ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นวัตถุระเบิด อาวุธ และพาหนะรับใช้สงคราม

2.3 ยาเสพติดทุกชนิด

2.4 วัตถุโบราณและปูชนียวัตถุ (97.05-06)

2.5 สัตว์ป่า สัตว์น้ำ และชิ้นส่วนของสัตว์ดังกล่าว ที่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในและตามสัญญาที่รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ลงรายมือชื่อรองรับเพื่ออนุรักษ์ไว้กับนานาชาติ

2.6 ไม้ท่อนทุกชนิด ไม้กึ่งแปรรูป ไม้เลื้อย (ไม้แปรรูป) หวายทุกชนิด และไม้กฤษณา(ไม้หอม) ที่ยังไม่ได้ผ่านระบบการปรุงแต่ง (44.01,03,06,07)

2.7 เครื่องป่าของนา เช่น ดอกเอื้อง(ดอกผึ้ง) ลูกเบ็ยราย น้ำมันยาง (ชัน) จันได และอื่น ๆ ที่ต้องห้ามตามระเบียบกฎหมายภายใน

2.8 จี้เจีย (สารที่ได้จากการกลั่นจี้ค่างลาว)

2.9 วัตถุอุปกรณ์การพิมพ์ธนบัตร

3.3 กฎระเบียบด้านการลงทุน

นโยบายการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศของรัฐบาลสปป.ลาว ในการให้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยเฉพาะการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล DDFI กำหนดให้ผู้ประกอบการที่เข้าไปตั้งโรงงานในลาว รวมทั้งพื้นที่ทางเหนือซึ่งส่วนใหญ่ขาดแคลนระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 7 ปี หลังจากนั้นจึงเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 เทียบกับอัตรากติร้อยละ 35

ทั้งนี้ นักลงทุนที่สนใจเข้าไปลงทุน ในพื้นที่ทางภาคเหนือของลาวต้องยื่นคำร้อง ขออนุญาตลงทุนพร้อมกับเอกสารการลงทุน และบทวิพากษ์เศรษฐกิจแสดงผลวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน รวมทั้งแผนธุรกิจโดยละเอียดต่อผู้ปกครองของแขวงที่ต้องการเข้าไปลงทุน โดยผู้ปกครองแขวงส่วนใหญ่ที่มีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนวงเงินไม่เกิน 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ยกเว้น แขวงหลวงพระบาง ซึ่งเป็น 1 ใน 4 แขวงใหญ่ นอกเหนือจากแขวงจำปาสัก แขวงสะหวันนะเขต และนครหลวงเวียงจันทน์ ที่ผู้ปกครองแขวงมีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนวงเงินลงทุน 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งยังสามารถยื่นขออนุญาตลงทุนกับ DDFI ในนครหลวงเวียงจันทน์ หากโครงการลงทุนมีมูลค่าเกินอำนาจอนุมัติของผู้ปกครองแขวง

สปป.ลาว ได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการลงทุนจากต่างประเทศฉบับแรกเมื่อปี 2521 หลังจากนั้นสภาแห่งชาติของลาวได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าว และ ประกาศใช้ในชื่อ “กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของต่างประเทศ (Law on the Promotion and Management of Foreign Investment in the Lao People’s Democratic Republic)” เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2537 โดยปรับปรุงกฎหมายการลงทุนแห่งชาติ เช่น กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ กฎหมายภาษีอากร กฎหมายที่ดิน เป็นต้น เพื่อให้เป็นสากลและเอื้ออำนวยให้นักลงทุนต่างชาติมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น โดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ ดังนี้

1. การให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนและทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติ จะไม่ถูกยึด ริบ หรือ โอนไปเป็นของรัฐ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อสาธารณประโยชน์ ซึ่งนักลงทุนจะได้รับค่าทดแทนคืนโดยเร็วอย่างสมเหตุสมผลและเป็นจริง นอกจากนี้ รัฐบาลยังรับประกันจะไม่เข้าแทรกแซงการดำเนินธุรกิจ

2. นักลงทุนต่างชาติไม่มีสิทธิถือครองที่ดิน แต่สามารถเช่าที่ดิน (ระยะเวลาเช่าได้ถึง 20 ปี และ 30 ปี จากรัฐ) และสามารถโอนสิทธิและผลประโยชน์จากการเช่าที่ดินได้ อย่างไรก็ตาม ในปี 2542 ลาวได้ออกกฎหมายว่าด้วยการวางผังเมือง (The Town Planning Law) โดยกำหนดเขตการใช้ที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เขตที่อยู่อาศัย เขตสำนักงาน เขตการค้า เขตอุตสาหกรรม เขตสวนสาธารณะ เป็นต้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติ ต้องคำนึงถึงแหล่งที่ตั้งโครงการลงทุนให้ถูกต้องตามเขตที่กำหนด

3. นักลงทุนต่างชาติต้องให้สิทธิแรงงานลาว ก่อนแรงงานชาติอื่นในการคัดเลือกเข้าทำงาน และสามารถจ้างแรงงานต่างชาติได้กรณีที่ต้องการแรงงานที่มีฝีมือและความชำนาญเฉพาะ และสามารถโอนรายได้ของตนกลับประเทศได้ภายหลังชำระภาษีรายได้ในอัตราร้อยละ 10

4. นักลงทุนต่างชาติ สามารถดำเนินธุรกิจได้ในทุกสาขาการลงทุนที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่มีข้อยกเว้นบางสาขา ดังนี้

4.1. สาขาที่ถูกรับควบคุม และติดตามอย่างใกล้ชิดจากรัฐบาลลาว ได้แก่ สาขาการพลังงาน เหมืองแร่ กาน้ำเข้า-ส่งออก การค้า การโทรคมนาคม และด้านสุขภาพ

4.2. สาขาที่รัฐบาลให้การสนับสนุนมากเป็นพิเศษ ได้แก่ โครงการผลิตกระแสไฟฟ้า อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานจำนวนมาก อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก การเกษตร ป่าไม้ และผลิตภัณฑ์จากป่า เหมืองแร่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อุตสาหกรรมเบา และการบริการ

4.3. สาขาที่รัฐบาลลาวห้ามนักลงทุนต่างชาติลงทุน โดยสงวนไว้สำหรับนักลงทุนลาว ได้แก่ การบริการด้านการทำบัญชี การบริการการท่องเที่ยว ขยายปลูก และทำป่าไม้

รูปแบบการลงทุน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนในสปป.ลาว ได้ 2 รูปแบบ คือ

1. การร่วมลงทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนลาว (Joint Venture) โดยนักลงทุนต่างชาติต้องมีสัดส่วนการลงทุนอย่างน้อยที่สุดร้อยละ 30 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด

2. การลงทุนของต่างประเทศร้อยละ 100 (Wholly Foreign-Owned Enterprise) รัฐบาลลาวได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและร่วมมือด้านการลงทุน (Committee for Investment Management and Cooperation : CIC) ขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานเอกเทศแห่งเดียวที่ทำหน้าที่ดูแลการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้ คณะกรรมการส่งเสริมและร่วมมือด้านการลงทุน (CIC) ได้แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Management Cabinet : FIMC) ขึ้น มีหน้าที่พิจารณาขั้นตอนการขออนุญาตของนักลงทุนให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น และให้บริการแบบครบวงจรเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One-Stop Service) กล่าวคือ โครงการที่มีมูลค่าต่ำกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะทราบผลการพิจารณาภายใน 3 สัปดาห์ มูลค่า 1 – 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะทราบผลการพิจารณาภายใน 4 สัปดาห์ และมูลค่า 5 – 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะทราบผลการพิจารณาภายใน 12 สัปดาห์

การลงทุนจากต่างประเทศในลาว จะถูกต้องตามกฎหมาย และจะเริ่มดำเนินกิจการได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษร จากคณะกรรมการคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศ (FIMC) และทำการจดทะเบียนบริษัทกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า และได้รับใบจดทะเบียนบริษัทตามข้อกำหนดในกฎหมายธุรกิจแล้ว

3.4 ข้อควรปฏิบัติในการลงทุน

การลงทุนของชาวต่างประเทศ ที่ได้รับการอนุญาตให้ดำเนินกิจการภายในอาณาเขตของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีข้อควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบที่กำหนดขึ้นโดยรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อย่างถูกต้องสม่ำเสมอ
2. การดำเนินขบวนการผลิต การจัดการ โรงงาน ให้เป็นไปตามแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. การจัดระบบรักษาความปลอดภัย และสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานรวมทั้งสุขอนามัยของสาธารณชน โดยส่วนรวม
4. การลงทุนด้านประกันสังคม และสวัสดิการสังคมควบคู่ไปกับการลงทุนดำเนินธุรกิจ

3.5 สิทธิของนักลงทุนชาวต่างประเทศ

รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีหน้าที่ปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินของนักลงทุนจากต่างประเทศ ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ นักลงทุนต่างประเทศมีสิทธิเกี่ยวกับการถือครองอสังหาริมทรัพย์ ดังต่อไปนี้

- 1) การเช่าที่ดินและโอนสิทธิพร้อมด้วยผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเช่าที่ดินนั้น
- 2) การเป็นเจ้าของและครอบครองกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินถาวรและทรัพย์สินหมุนเวียนที่เกิดขึ้น จากการพัฒนาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์นั้น รวมทั้งการโอนย้ายผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
- 3) รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ ผู้ลงทุน ชาวต่างประเทศ รวมทั้งครอบครัว และผู้ติดตามในลักษณะดังต่อไปนี้
 - ก. การเดินทางเข้าประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 - ข. การพักอาศัยภายในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 - ค. การเดินทางออกนอกอาณาเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 4) นักลงทุนชาวต่างประเทศ และครอบครัวต้องปฏิบัติตามกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในขณะที่พักอาศัยภายในอาณาเขตของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.6 แนวทางการปฏิบัติสำหรับนักลงทุนต่างประเทศ

นักลงทุนผู้มีความประสงค์ดำเนินการประกอบธุรกิจ และลงทุนเพื่อการค้าในประเทศ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้

1) นักลงทุนต่างประเทศและแรงงานชาวต่างประเทศ ผู้ซึ่งทำงานและมีรายได้เกิดขึ้นในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีหน้าที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 10 ของรายได้ที่เกิดขึ้น

2) การแสดงบัญชีทรัพย์สินเงินฝากซึ่งครอบคลุมถึงบัญชีเงินฝากที่เป็นเงินตราสกุลท้องถิ่น คือ เงินกีบ และบัญชีเงินฝากเงินตราสกุลต่างประเทศ ที่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศมีบัญชีฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือธนาคารต่างประเทศที่มีสาขาทำการอยู่ภายในอาณาเขตของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3) การปฏิบัติตามระบบบัญชีที่กำหนดขึ้น โดยรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวองค์กรธุรกิจควรจัดทำรอบบัญชีให้มีความสอดคล้องกับระยะเวลาการตรวจสอบบัญชี ของกระทรวงการคลัง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4) การส่งรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และทรัพย์สินมีค่ากลับคืนสู่ประเทศผู้ลงทุนหรือประเทศ ที่สาม โดยการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบที่รัฐบาลได้กำหนดไว้

5) การจัดส่งเงินตราต่างประเทศ ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์ที่มีสาขาเปิดดำเนินการภายในประเทศและใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่มีแหล่งอ้างอิงโดยธนาคารกลางแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6) การส่งเงินผลกำไรที่เป็นเงินตราต่างประเทศกลับคืนสู่ประเทศเดิม ของผู้ลงทุนหลังจากดำเนินการยื่นเสียภาษีเงินได้และภาษีที่เกี่ยวข้องต่อรัฐบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

7) นักลงทุนต่างประเทศ ต้องให้ความสำคัญต่อการว่าจ้างแรงงานสัญชาติลาว แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการชาวต่างชาติ มีสิทธิในการว่าจ้างแรงงานที่มีฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศได้ในกรณีที่เป็น ในกรณีเช่นนี้ จะต้องได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานราชการของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก่อน

8) นักลงทุนชาวต่างประเทศ ต้องมีความรับผิดชอบในการพัฒนาทักษะการทำงานให้แก่ผู้จ้างแรงงานสัญชาติลาวที่เป็นลูกจ้างอยู่ภายในองค์กร ด้วยการจัดหลักสูตรฝึกอบรมทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ

- **ข้อห้ามสำหรับการลงทุน** ผู้ลงทุนต่างประเทศไม่สามารถลงทุนในธุรกิจที่มีผลกระทบที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1) ความมั่นคงของประเทศชาติ

- 2) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 3) สุขอนามัยของประชาชน
 - 4) ขนบธรรมเนียมประเพณีประจำชาติ
 - 5) กฎหมายระเบียบวิธีปฏิบัติของประเทศ
- การลงทุนที่สงวนไว้สำหรับนักลงทุนสัญชาติลาว

- 1) สำนักงานบัญชีและการตรวจสอบบัญชี
- 2) ธุรกิจการท่องเที่ยว
- 3) ธุรกิจค้าปลีก
- 4) การทำป่าไม้

- การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล

- 1) โครงการผลิตกระแสไฟฟ้า
- 2) อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานจำนวนมาก
- 3) อุตสาหกรรมผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
- 4) อุตสาหกรรมเกษตร
- 5) ป่าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
- 6) อุตสาหกรรมเหมืองแร่

และ ฯลฯ

- ข้อยกเว้นในการลงทุน

การลงทุน และทรัพย์สินของผู้ลงทุนต่างประเทศในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะไม่ดำเนินการต่อผู้ลงทุนต่างประเทศในลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) การอายัดทรัพย์สินของผู้ลงทุนต่างประเทศ
- 2) การยึดทรัพย์สินของผู้ลงทุนต่างประเทศ
- 3) การโอนทรัพย์สินของผู้ลงทุนต่างประเทศให้เป็นของรัฐ

- ข้อยกเว้นการเวนคืนทรัพย์สิน หรือ อสังหาริมทรัพย์

เพื่อวัตถุประสงค์ด้านสาธารณประโยชน์ ซึ่งในกรณีนี้รัฐบาลจะชดใช้เงินค่าทดแทนให้ตามสภาพความเป็นจริงอย่างสมเหตุสมผล

3.7 รูปแบบในการลงทุน

รูปแบบการลงทุนใน สปป.ลาว นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ 3 รูปแบบ คือ

1. ธุรกิจร่วมตามสัญญา
2. วิสาหกิจผสมระหว่างผู้ลงทุนต่างประเทศกับผู้ลงทุนภายใน (อัตราส่วนประกอบหุ้นของผู้ลงทุนต่างประเทศไม่น้อยกว่า 30% ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด)
3. วิสาหกิจลงทุนต่างประเทศ 100% การเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว ผู้ลงทุนต่างชาติควรเข้าไปติดต่อกับ “กรมส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนภายในและต่างประเทศ” ที่เรียกว่า “DDFI (Department of The Domestic and Foreign Investment)” ซึ่งทำหน้าที่เหมือน BOI ของประเทศไทย ถ้าเป็นต่างแขวงให้ไปติดต่อกับ “แผนกแผนการและการลงทุน” ของแขวงนั้น ๆ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2546 รัฐบาลลาวประกาศให้นครหลวงเวียงจันทน์ หลวงพระบาง จำปาสัก มีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าไม่เกิน 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแขวงอื่น ๆ มีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนเกิน 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อให้อำนาจต่อการลงทุนให้อิสระมากขึ้น ถ้ามูลค่าการลงทุนเกิน 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ก็ต้องขออนุมัติจาก DDFI

การประกอบการขององค์กรธุรกิจ ที่มีการร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างประเทศ และ นักลงทุนสัญชาติลาว มีขอบเขตดังต่อไปนี้

- (1) มีพื้นฐานอยู่บนข้อตกลงร่วมกันของทั้งสองฝ่าย และไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- (2) นักลงทุนจากต่างประเทศ ต้องเข้าลงทุนในสัดส่วนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของเงินลงทุนทั้งหมด
- (3) การนำเงินตราต่างประเทศ เข้ามาลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้ลงทุนต้องนำเงินสกุลต่างประเทศมาแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลท้องถิ่น คือ เงินกีบ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่มีการนำเงินทุนเข้าประเทศ ซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ได้มีการกำหนดขึ้นโดยธนาคารกลางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การลงทุนโดยชาวต่างประเทศทั้งหมด มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ประกอบกิจการที่มีการลงทุน โดยผู้ประกอบการเป็นชาวต่างประเทศทั้งหมด
- (2) จดทะเบียนเพื่อดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- (3) การลงทุนอาจเป็นการลงทุน โดยนักลงทุนชาวต่างประเทศแต่เพียงผู้เดียว หรือเป็นการลงทุนของกลุ่มผู้ประกอบการชาวต่างประเทศ
- (4) ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้ ในรูปแบบของการจัดตั้งบริษัท หรือ สาขา หรือ สำนักงานตัวแทน และ ฯลฯ

(5) บริษัทของชาวต่างประเทศ ที่มีการจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือสำนักงานตัวแทน เพื่อดำเนินธุรกิจในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรจะเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับกฎและระเบียบของสำนักงานไว้เพื่อแสดงต่อบุคคลทั่วไป และกฎระเบียบของสำนักงาน ควรจะสอดคล้องและไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระเบียบวิธีปฏิบัติของสำนักงานสาขาหรือสำนักงานตัวแทนบริษัทต่างประเทศมีวิธีปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ยื่นแสดง กฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติทางธุรกิจของหน่วยงานต่อ Foreign Investment Management Committee แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(2) การจดทะเบียนเพื่อการลงทุน และจัดตั้งบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะต้องดำเนินการให้มีความสอดคล้อง กับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(3) การจัดตั้งและจดทะเบียนวิสาหกิจของผู้ลงทุนต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.8 ขั้นตอนการยื่นขออนุญาตลงทุน

บุคคลหรือนิติบุคคลต่างประเทศ ที่มีจุดประสงค์ต้องการลงทุนอยู่ในสปป.ลาว ซึ่งเป็นโครงการที่อยู่ในบัญชีส่งเสริม ต้องยื่นเอกสารประกอบการดำเนินการขออนุญาตเพื่อการลงทุนต่อ กรมส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนภายในและต่างประเทศ หรือแผนกแผนการและการลงทุนแต่ละแขวง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ ซึ่งมีความประสงค์รับใบอนุญาตการลงทุนจะต้องยื่นแสดงความจำนงต่อ FIMC เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการขอรับใบอนุญาตลงทุนต่อไป

2) FIMC อาจจะทำให้ความสำคัญเป็นกรณีพิเศษสำหรับโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล

3) เมื่อ FIMC ได้รับใบยื่นขออนุญาตการลงทุนและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว FIMC ก็จะดำเนินการพิจารณา เพื่อการออกใบอนุญาตภายในระยะเวลา 60 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับเอกสารต่าง ๆ ครบถ้วน

4) FIMC อาจจะมีเรื่องเพื่อขอรับทราบความคิดเห็นจากรัฐมนตรีในกระทรวงที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาไม่มากกว่า 20 วัน

5) ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ ที่ได้รับใบอนุญาตเพื่อการลงทุนจาก FIMC แล้ว ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ จะต้องดำเนินการจดทะเบียนประกอบการธุรกิจภายในระยะเวลาไม่นาน

เกินกว่า 90 วัน การดำเนินการลงทุน ต้องมีความสอดคล้องกับเงื่อนไขและมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการตามที่คุณลงทุนยื่นเสนอต่อ FIMC และไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในกรณีที่นักลงทุนชาวต่างประเทศ ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงและเงื่อนไขของการลงทุน หรือกระทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การลงทุนของชาวต่างประเทศจะถูกตรวจสอบ เพื่อพิจารณา เงื่อนไขของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมทั้งการบอกกล่าวให้ดำเนินการแก้ไขและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ถ้าหากว่าผู้ลงทุนชาวต่างประเทศไม่ดำเนินการแก้ไขข้อผิดพลาด หรือเป็นการกระทำผิดกฎหมายอย่างรุนแรง ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ อาจจะได้รับบทลงโทษดังต่อไปนี้

- (1) การระงับหรือเพิกถอนใบอนุญาตการลงทุน
- (2) การพิจารณาโทษตามกฎหมาย

3.9 การส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้จัดตั้งหน่วยงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ได้แก่ Foreign Investment Management Committee (FIMC) ซึ่งมีลักษณะและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมการลงทุนของชาวต่างประเทศ ที่ประสงค์เข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจ ในอาณาเขตของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 2) เป็นหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ และดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ นักลงทุนชาวต่างประเทศ ด้วยระบบการให้บริการแบบครบวงจร (1 - stop - service)
- 3) เป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐบาล และนักลงทุนชาวต่างประเทศ
- 4) ดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ นักลงทุนชาวต่างประเทศเพื่อใช้เป็นเอกสาร แสดงความถูกต้อง ตามกฎหมายสำหรับการลงทุนของชาวต่างประเทศ
- 5) ปฏิบัติการประสานงานกับหน่วยงานและกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การลงทุน เพื่อติดตามให้ผู้ลงทุนต่างประเทศดำเนินงานตามเงื่อนไขของการอนุญาตให้ลงทุน และตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.10 การระงับกรณีพิพาททางการค้า

การระงับกรณีพิพาททางการค้า หรือความขัดแย้งระหว่างนักลงทุนชาวต่างประเทศ และนักลงทุนสัญชาติลาว หรือการเกิดคดีความระหว่างนักลงทุนชาวต่างประเทศในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การระงับกรณีพิพาททางการค้าให้กระทำด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- 1) การจัดตั้งคนกลางเป็นผู้ประสานงานเพื่อแก้ปัญหาและระงับกรณีพิพาท
- 2) ในกรณีที่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นคนกลาง ไม่สามารถยุติปัญหาที่เกิดขึ้นได้กลุ่มผู้ขัดแย้ง ควรจะยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการด้านเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.11 ปัญหา/อุปสรรคสำหรับการลงทุนใน สปป.ลาว

การลงทุนใน สปป.ลาว ผู้ลงทุนจำเป็นที่จะต้องทราบถึงอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ทั้งในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการลงทุน และการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายนอกระบบ ตลอดจนปัญหาความไม่พร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อที่จะได้มีข้อมูลในการเข้าไปลงทุน และเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ ปัญหาการลงทุนที่เกิดขึ้นหลักๆ มีดังนี้

1. ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ยังไม่เพียงพอต่อการใช้ในประเทศ เช่น น้ำประปามีราคาสูงมาก และการสื่อสารโทรคมนาคมต่างๆ ไม่ทั่วถึง ทำให้เป็นอุปสรรคต้นทุนการดำเนินธุรกิจ
2. สภาพเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในประเทศยังไม่มีดี ทำให้การขนส่งสินค้าต้องใช้เวลาานาน และสินค้าได้รับความเสียหายและแตกหักง่าย ประกอบกับระบบขนส่งสินค้ายังไม่ดีพอ และขาดแคลนรถขนส่งที่มีมาตรฐานทำให้การขนส่งสินค้าไม่ทั่วถึง
3. นโยบายของรัฐบาลกับนโยบายของแต่ละแขวง อาจจะไม่สอดคล้องกันได้ในทางปฏิบัติ ทำให้บางครั้งไม่สามารถขออนุมัติในการดำเนินการได้ ทั้งนี้ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลกลาง
4. คุณภาพแรงงานต่ำ ไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้การทำงานล่าช้า และผลิตสินค้าได้น้อยประกอบกับแรงงานมักจะลาหยุดพร้อมกันในช่วงเทศกาลสำคัญๆ ทำให้การผลิตและการทำงานไม่ต่อเนื่อง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง และสินค้าขาดตลาด

3.12 การเดินทางเข้า - ออกประเทศ

สำหรับคนทั่วไป และข้าราชการ ต้องมีหนังสือเดินทางไปแสดงจึงจะเข้าสปป.ลาวได้ กรณีการข้ามแดนบริเวณชายแดนไทย-สปป.ลาว ที่จุดผ่านแดนถาวรสามารถใช้ได้ทั้งหนังสือเดินทางหรือบัตรผ่านแดนชั่วคราว (Border Pass) ส่วนที่จุดผ่อนปรนสามารถใช้ได้เฉพาะบัตรผ่านแดนเท่านั้น การใช้บัตรผ่านแดนจะไม่สามารถเข้าไปยังแขวงอื่น ๆ นอกจากแขวงที่เข้ามา และต้องเดินทางออกจากลาวจุดเดียวกับขาเข้า สำหรับการใช้นหนังสือเดินทาง (Pass Port) ไม่ต้องทำวีซ่าหากนำรถยนต์เข้าไปเอง ต้องติดต่อกกรมการขนส่ง กระทรวงคมนาคม หรือขนส่งจังหวัด ต้องมีการทำประกันการนำรถเข้าประเทศ

3.13 กระบวนการ และวิธีการที่พึงทราบจากด้านการค้าชายแดน

แนวทางการแก้ปัญหา และการป้องกันอันเนื่องมาจากการถูกขโมยของของผู้ค้าฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง²

นักลงทุนควรทราบถึงข้อมูลและปัจจัยต่างๆ ในการที่จะตัดสินใจเพื่อการลงทุนใน สปป.ลาว ก่อนเพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาและป้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกขโมยของดังต่อไปนี้จากการสัมภาษณ์ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ นักธุรกิจไทย ที่ลงทุนใน สปป.ลาว พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการลงทุน มีดังนี้

1.) ด้านระบบการปกครองและอำนาจตัดสินใจ

การบริหารงานของรัฐบาลมีลักษณะ top-down ข้อมูลที่ได้จากส่วนกลางอาจมีความล่าช้าหรือขาดหายในกระบวนการส่งต่อไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ มีการบริหารงานแบบผสมผสานระหว่างการรวมศูนย์ การตัดสินใจจากนโยบายส่วนกลาง และการกระจายอำนาจอิสระให้กับเจ้าแขวงในการทำข้อตกลงต่างๆ ซึ่งต้องมีการประสานงานใน 2 ระดับ อาจทำให้นักธุรกิจที่ติดต่อต้องดำเนินเรื่องหลายขั้นตอน หลายระดับ สร้างความล่าช้า หรือก่อให้เกิดความแตกต่างในแนวปฏิบัติ ทั้งนี้ นักธุรกิจต้องศึกษารูปแบบการปกครองให้ชัดเจนก่อน ตัวอย่างเช่น ด้านการลงทุน รัฐบาลกลางได้ให้อำนาจเจ้าแขวงในการอนุมัติการลงทุนในวงเงินไม่เกิน 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยกเว้น 4 แขวงใหญ่ ได้แก่ เวียงจันทน์ สະหวันนะเขต หลวงพระบาง และจำปาสัก แต่หากเกินกว่านั้นต้องแจ้งให้รัฐบาลกลางรับทราบ

² ดร.อมรวดี พรหมจรรยา, ที่ปรึกษากระทรวงการค้าและชนาการค้า สปป.ลาว.

2.) ด้านกฎหมาย

กฎหมายการลงทุนในลาวเพิ่งจะเริ่มใช้ปฏิบัติ จึงอาจมีการตีความจากหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติของลาวที่แตกต่างกันจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง นอกจากนี้กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงเร็ว ไม่แน่นอน กฎหมายกับแนวปฏิบัติไม่สอดคล้องกันในบางประเด็น เช่น เรื่อง พาสปอร์ตรถ ในทางปฏิบัติจะพบเงื่อนไขมาก เช่น รถที่นำเข้าไปไม่สามารถผ่านได้ทุกแขวง หรือ รถที่ยังผ่อนชำระไม่หมด รถที่อายุเกิน 10 ปี เข้าสปป.ลาวไม่ได้ เป็นต้น

3.) ด้านเทคโนโลยี

เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ยังด้อยกว่าประเทศไทย ทำให้การไปลงทุนในต้องนำเข้า ทุกอย่างจากไทยไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร ซึ่งบางครั้งไทยก็มีข้อจำกัดเอง ด้วย เช่น การนำพันธุ์พืชไปปลูกในลาวยังมีข้อห้าม ต้องมีการขออนุญาตเป็นครั้งคราว ทำให้เกิดการลักลอบนำเข้าโดยไม่ถูกกฎหมาย

4.) ด้านการบริการทางการเงิน

ธนาคารพาณิชย์ใน สปป.ลาว มีน้อย และส่วนใหญ่อยู่ในเวียงจันทน์ ทำให้การใช้ บริการทางการเงินจากธนาคารไม่สะดวก ระบบธนาคาร ต้องเปิด 2 บัญชี บัญชีเงินบาท กับบัญชี เงินกีบ ใช้เช็คได้ แต่ต้องทิ้งเงินไว้ 20,000 บาทตลอดเวลา และไม่สามารถ ใช้ข้ามแขวงได้ ดังนั้นจึงต้องเปิดบัญชีไว้หลายที่ ทำให้ต้องมีเงินทิ้งอยู่ในบัญชีมากขึ้น นอกจากนี้การกู้ยืมเงินจาก ธนาคารในสปป.ลาวไม่ว่าจะเป็นธนาคารของลาว และสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยในสปป.ลาว แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ดังนั้นการจัดหาเงินทุนของธุรกิจจำเป็นต้องจัดหาจากประเทศไทย

5.) ด้านความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนไทย – ลาว

นักธุรกิจไทยและลาวที่มีประสบการณ์ในการลงทุน ได้ให้ข้อสังเกตคล้ายคลึงกัน ว่า นักธุรกิจไทย และลาว มีความเชื่อต่อกันง่าย คิดเหตุการณ์เฉพาะหน้า อาจเป็นเพราะสามารถใช้ ภาษาไทยสื่อสารกันได้เข้าใจ ทำให้คิดว่าตนเองรู้และเข้าใจข้อมูลเพียงพอต่อการลงทุนทำ ธุรกิจ แต่ทั้งนี้การทำธุรกิจระหว่างประเทศ จะต้องพิจารณา ศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนในด้านรัฐบาล ระบบข้าราชการ กฎหมาย และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบกัน จากประสบการณ์ที่มีปัญหาการค้า การลงทุนเกิดจาก เมื่อนักธุรกิจไทยเดินทางมาดูพื้นที่ มักมีการรีบตัดสินใจในการลงทุน มิได้ศึกษา ข้อมูลผู้ร่วมลงทุน หรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ บางครั้งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การเข้าใจเงื่อนไขการลงทุนที่แตกต่างกัน หรือบางกรณีมีการให้ข้อมูลที่ผิดถูกต้องแก่กัน เกิดขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักลงทุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดความรู้ ความชำนาญ

6.) รูปแบบการร่วมลงทุนโดยใช้เงินและทรัพย์สินลงทุน

การลงทุนในลาวนั้น นักธุรกิจจะต้องนำเงินและทรัพย์สิน เครื่องจักร วัตถุดิบเข้ามาในประเทศ ในขณะที่หุ้นส่วนท้องถิ่นจะร่วมลงทุนด้วยที่ดิน หรือการอำนวยความสะดวกด้าน

การจัดการต่าง ๆ นอกจากนี้หากเป็นระบบการเช่าที่ดิน ต้องมีการศึกษาอย่างรอบคอบถึงสัญญา และการชำระเงิน ซึ่งโดยทั่วไปจะชำระค่าเช่างวดเดียว เช่นเช่า 30 ปี ต้องชำระค่าเช่าล่วงหน้า 100 % ของค่าเช่าทั้งหมดตลอดอายุสัญญาเช่าเลย หากมีการต่อรองก็กระทำได้ แต่ต้องพิจารณาเงื่อนไขการชำระเงินหรือการเปลี่ยนสัญญาให้ชัดเจน บางครั้งเมื่อมีข้อขัดข้องในการดำเนินงาน อาจทำให้นักธุรกิจต้องหยุด หรือระงับการดำเนินงาน และมักจะทิ้งเครื่องจักร อุปกรณ์ไว้ ซึ่งนับเป็นต้นทุนทางธุรกิจที่สำคัญ ที่ต้องคิดให้รอบคอบก่อน

7.) ด้านภาษี

การเก็บภาษีในสปป.ลาวเปลี่ยนแปลงบ่อย มีเงื่อนไขหลายประการ เช่น หากมีการนำวัตถุดิบท้องถิ่นมาใช้ ต้องเสียภาษีท้องถิ่น หรือการส่งวัตถุดิบผ่านไปแต่ละแขวงก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผ่านเส้นทางของแขวงนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดต้นทุนต่อการผลิตเพิ่มขึ้น_กฎหมายกับแนวปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่สอดคล้องกัน บางครั้งนักลงทุนได้รับสิทธิพิเศษจากการส่งเสริมการลงทุน แต่เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีไม่สนใจหรืออาจจะไม่รับรู้ด้วย ก็จะปฏิบัติต่อนักลงทุนอีกอย่าง เช่น กฎหมายระบุว่าให้เสียภาษีร้อยละ 20 ของกำไร แต่ในทางปฏิบัติธุรกิจต้องเสียภาษีร้อยละ 1 ของยอดขาย ดังนั้นแม้ว่าผลประโยชน์ออกมาขาดทุน ก็ยังต้องจ่ายภาษี ร้อยละ 1 ของค่าขาย

8.) ด้านระบบสาธารณูปโภค

ไฟฟ้า ยังมีไม่พอเพียง ทั้ง ๆ ที่ สปป.ลาวมีแหล่งพลังน้ำมาก แต่บางส่วนยังต้องซื้อไฟฟ้าจากประเทศไทย และระบบน้ำประปา อัตราค่าน้ำประปาในเวียงจันทน์ มีราคาสูง ระบบขนส่งทางรถยนต์ หากมีการขนส่งสินค้าระหว่างไทย – ลาว ประเทศไทย ได้กำหนดให้มีการขนส่งได้เฉพาะรถที่บริษัทจดทะเบียนกับกรมการขนส่งไทย จำนวน 53 บริษัทเท่านั้น ทำให้ต้นทุนในการขนส่งสูงมาก เพราะนักธุรกิจที่มีรถไม่สามารถขนส่งสินค้าด้วยรถตัวเองได้ ต้องเสียค่าจ้างให้กับรถที่ขึ้นทะเบียน

9.) ด้านระบบพิธีการศุลกากร

กระบวนการดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรเข้าสู่ประเทศไทย หรือจากไทยไปลาว มีความยุ่งยากในหลายเรื่อง เช่น การกรอกแบบฟอร์ม ไทยและลาวมีรูปแบบในการกรอกแบบฟอร์มเอกสารพิธีการศุลกากรที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะ ฟอร์ม D การขาดระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์เพื่อตรวจสอบข้อมูลระหว่างด่านศุลกากร ทำให้มีความล่าช้า และระดับเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยมีการประกาศรายการสินค้าที่ลดหย่อนตามข้อตกลงระหว่างไทย – ลาว แต่เจ้าหน้าที่ศุลกากรไม่ยอมรับ อาจเป็นเพราะไม่ทราบข้อมูลจากส่วนกลาง หรือยึดแนวปฏิบัติตามเดิม ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการนำสินค้าผ่านแดน นอกจากนี้ยังขาดเอกสารรายการสินค้าอ้างอิง เอกสารเกี่ยวกับข้อตกลง AFTA มีการแจกเฉพาะด่านศุลกากร ทำให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงได้ฝ่ายเดียว นักธุรกิจมีความประสงค์ที่จะได้รับข้อมูลแต่ไม่สามารถหาซื้อที่ใดได้ สำหรับ สปป.ลาว ระบบงาน

บุคลากร ขึ้นกับกระทรวงการต่างประเทศ ไม่ได้ขึ้นตรงต่อเจ้าแขวงที่มีด้านตั้งอยู่ ขาดการประสานงานระหว่างกัน

10.) ด้านแรงงานท้องถิ่น

ประชากรของลาวมีจำนวนประมาณ 5.5 ล้านคน กระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ แรงงานส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และหากดูภาพรวมของประชากรมี จำนวนแรงงานมีไม่มากนัก แรงงานท้องถิ่นเป็นแรงงานที่มีทักษะในระดับกลางถึงล่าง การนำมาทำงานในโรงงานต้องทำฝีกเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างนานมากกว่าจะสามารถทำงานได้ โดยทั่ว ๆ ไป แรงงานท้องถิ่นจะไม่ชอบทำงานภายใต้ความกดดัน ไม่ชอบให้มอบหมายงานให้ครั้งละมาก ๆ ไม่ชอบให้กำหนดภาระรับผิดชอบมาก อาจจะเพราะกลัวว่างานจะหนัก กลัวว่าถ้าปฏิบัติไม่ได้จะถูกหักเงิน ดังนั้นควรจะค่อย ๆ ทอยส่งงานเป็นระยะ ๆ การนำแรงงานต่างชาติสามารถนำเข้ามาได้ตามความจำเป็น แต่ต้องมีการศึกษาถูกระเบียบให้รอบคอบ

11.) ระบบบัญชี

ลาวมีระบบบัญชีเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากระบบบัญชีที่คนไทยคุ้นเคย เมื่อมาประกอบธุรกิจในลาวจะเป็นต้องทำบัญชีแบบลาว เนื่องจากจะต้องส่งให้ทางการลาว ถ้าเป็นบริษัทร่วมทุนกับลาวก็อาจจะต้องทำบัญชีทั้ง 2 ระบบคือ บัญชีไทย และบัญชีลาว นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่แต่ละคนที่แตกต่างกันเนื่องจากแต่ละคนมีการตีความกฎระเบียบต่างกันด้วย

อย่างไรก็ดี กรมนโยบายการค้าต่างประเทศของ สปป.ลาว (จันราสี แก้วบุญปัน, presentation : กรุงเทพฯ 29 พฤศจิกายน 2550) ได้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายการค้า และมีบทสรุปที่สำคัญและน่าสนใจดังนี้

3.14 Trade policy at the new stage and the images of foreign investors by Lao PDR³

- Trade statistics
- General Information on FDI in Laos
- Government Policies on FDI
- Special Economic Zone

³ Khanlasy Keobounphanh, Deputy Director General Foreign Trade Policy Department Ministry of Industry and commerce.

- Potential Sectors with focus on Hydropower, Mining, and Agriculture

Open Door Policy

- New Economic Mechanism:
- 1986: Shifting from planned economy to a market oriented economy
- Privatization of state enterprises
- Pursuing toward Economic integration

LAO PDR IN THE GLOBAL ECONOMY

- Trade relation with more than 50 countries
- GSP Privileges : 48 countries (EU, JAPAN, CANADA, CHINA, ...)
- NTR with USA (04/02/2005)
- Bilateral Investment Treaties with 23 countries (Investment Promotion and Protection)
- In process of joining WTO

Advantages:

Comparative Advantages:

- Plentiful Natural Resources
- Large Area of Fertile Agricultural Land
- Varieties of Tourism Development Sites
- Virtually no damaging natural disaster

Competitive Advantages:

- One of the most Politically Stable Country in the Region
- Socio-Economic and Financial Stability
- High Security (Low Crime Rate)
- Low Labor Costs
- GSP Privileges given from 48 countries
- Liberal Laws and Regulations creating favorable business and investment environments

Government’s Investment Policy

Promoted Activities eligible for incentives:

1. Production for export;
2. Agro-processing and forestry;
3. Industrial processing;
4. Human resource development and public health;
5. Construction of infrastructure;
6. Production of raw materials and equipment to be supplied to key industrial activities; and Development of the tourism industry and transit services.

Investment Incentives:

Profit Tax:

Zone 1:	10% profit tax	7 years exemption
Zone 2:	15% profit tax	5 years exemption and 3 years half reduction
Zone 3:	20% profit tax	2 years exemption and 2 years half reduction

Other incentives:

- Exemption of import duties and taxes on raw materials and capital equipment;
- Exemption of export duty on export products;
- 10% personal income tax on expatriate employees;
- Additional tax holidays, reduced tax rates for large projects with special concession are available upon negotiation

POTENTIAL SECTORS

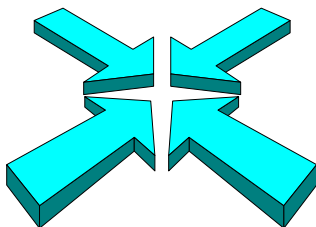
- Energy
- Mining
- Agribusiness
- Tourism
- Construction Material
- Light industry
- Services

Some Major Agro-Forest Projects in Lao PDR

- Oji Lao Plantation (Japan): 50.000 ha = 49 m USD
- Thai Hua + NCX (ThaiLao): 2.600 ha = 5.5 m USD
- Daklak Rubber (Vietnam): 10.000 ha = 30 m USD
- Viet-Lao Joint Stock Rubber(Vietnam):10.000 ha = 22 m USD
- Paksong Highland (Thailand): 26.000 ha = 8 m USD
- Agarwood Lao Group (Thai/Lao): = 10 m USD
- Mitr Lao Sugar Co. Ltd. (Thailand): 10.000 ha = 22.5 m USD
- Savannakhet Sugar Corp. (Thailand): 10.000 ha = 10 m USD
- Birla Lao Pulp & Plantations Co. Ltd. (India):50,000 ha= 350 m USD

Lao PDR is being transformed into LAND LINKED country and Transit country in the region

From Land-Locked to Land-Linked

On-going project

- Thai, ADB, China share 1/3 (soft loan)
- Start 2004, complete 2007

รูปภาพที่ 3.1 : แผนที่เส้นทาง เชื่อมโยง ระบบเขตเศรษฐกิจ สปป.ลาว ตอนเหนือ จรด จีนตอนใต้

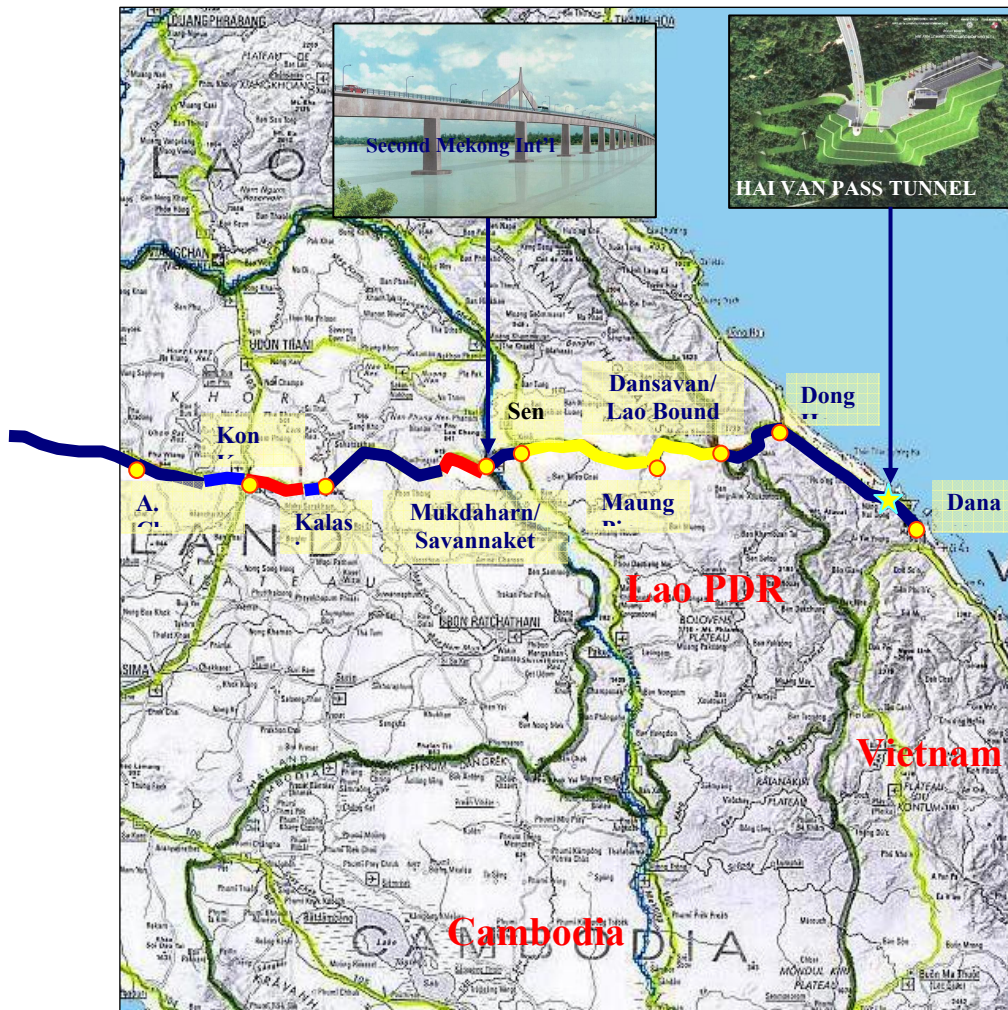

On-going project

- Second Mekong Bridge (Mukdaharn – Savannaket)
- Soft loan from Japan
- Cost = 4,753 Mil Yen.
- Under construction
- Open 20 Dec 2006

รูปภาพที่ 3.2 :

แผนที่เส้นทาง เชื่อมโยง ระบบเขตเศรษฐกิจ สปป.ลาว ตอนกลาง ไปยังเขตเศรษฐกิจพิเศษ เวียดนาม และท่าเรือสำคัญ

Indochina Logistics Economic Corridors

- East-West Corridor (Vietnam, Laos, Thailand, Myanmar)
- Southern Corridor (Vietnam, Cambodia, Thailand)
- North-South Corridor (Thailand-Yunnan)
- North-South (Viet Nam-Yunnan)

รูปภาพที่ 3.3 : แผนที่เส้นทางเชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจพิเศษ อาเซียน

Indochina Logistics Transport Infrastructure

Port

Leam Chabang, Bangkok, Sihanoukville, Phnom Penh, Ho Chi Minh, Danang, Hanoi

Airport

Bangkok, Phnom Penh, HCMC, Hanoi, Vientiane

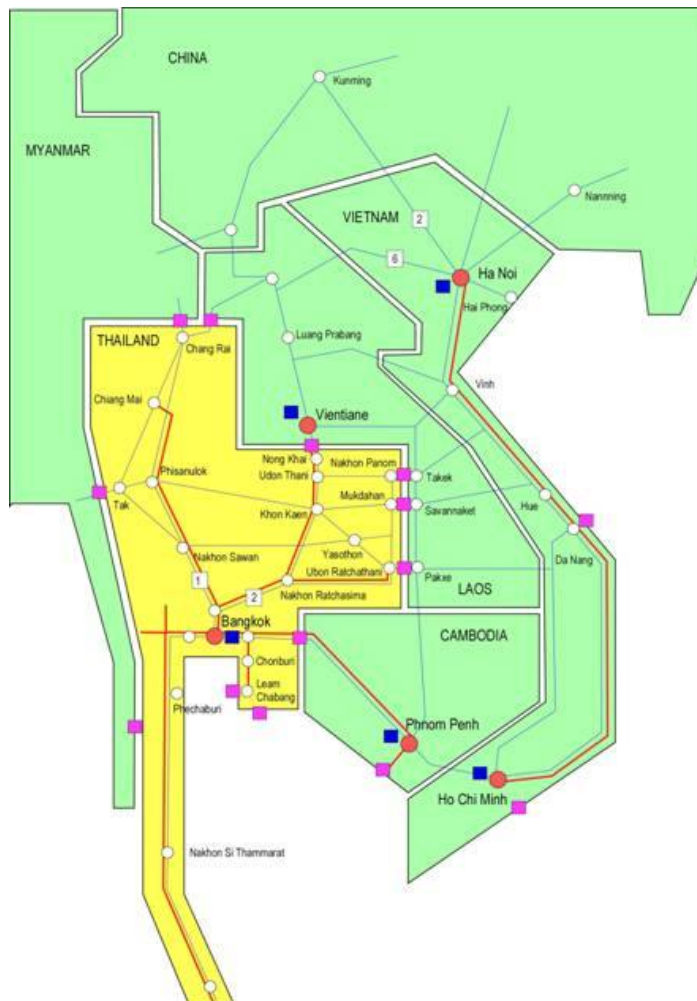
Road

Asia Highway No.1, No.11, No.12, No.13, No.16

River

Mekong River (separate between Kong waterfall)

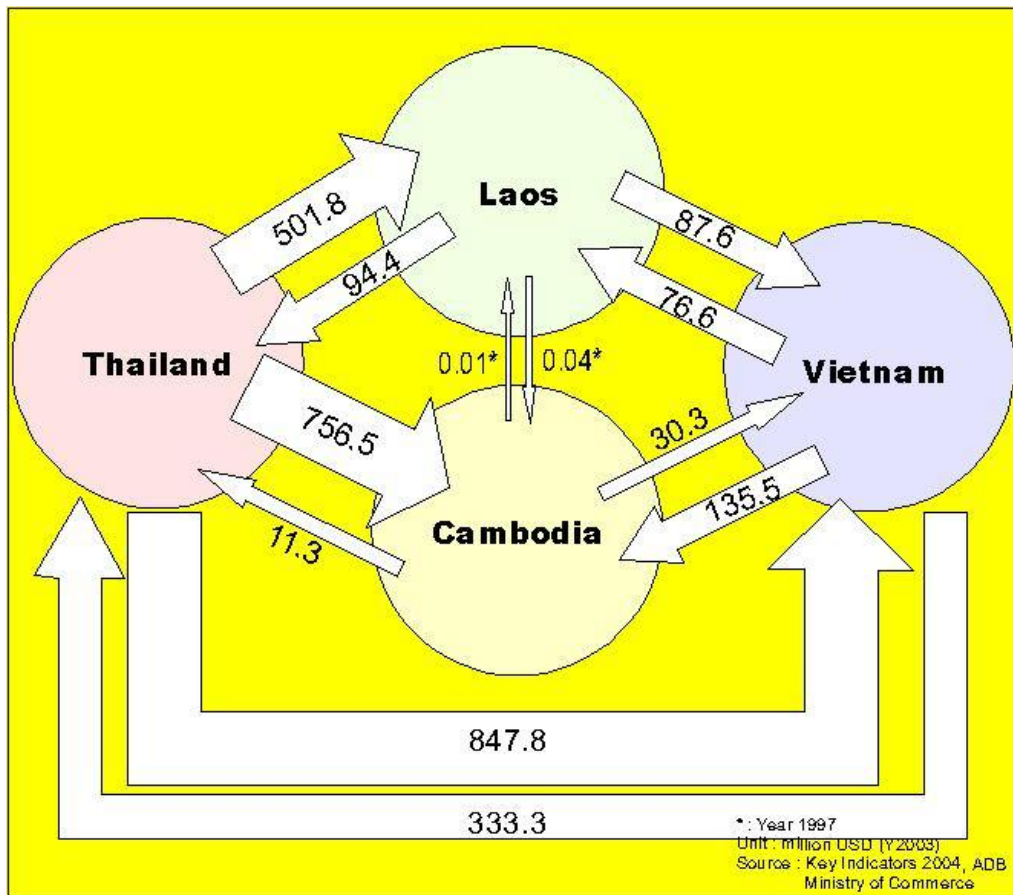
รูปภาพที่ 3.4 : แสดงระบบโลจิสติกส์ เขตท่าเรือสำคัญในอาเซียน

Indochina Logistics Outlook

- Thailand dominates Indochina logistics.
- Thailand has trade surplus against Vietnam, Lao and Cambodia.
- Lao depends on imports from Thailand, while Lao exports to Thailand and Vietnam.
- Import and export against Vietnam are almost equivalent.
- Import from Thailand is 5 times more than export to Thailand.

รูปภาพที่ 3.5 : แผนที่แสดงระยะทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ 4 เหลี่ยมมรกต

Special Economic Zone.

- S-S SEZ located in the middle of EWEC
- Savannakhet is the most populated province with potential workforce
- Road no. 9 and 2nd Mekong Friendship Bridge provides access to seaports in Vietnam (500km) and Thailand (600km)
- Tax Incentives:

- Tax Holidays: 2-10 years
- Profit Tax: 8% and 10%
- Personal Income Tax: 5%
- Loss Carried Forward: 5 years

TOURISM:

1. Eco-tourism
2. Culture-Tourism
3. Agro-Tourism

Tourism Business is now opened to FDI with Foreign Equity of up to 70%

Culture-tourism

- Rich in well-preserved culture and traditions
- World heritage sites

Investment Procedures

- Type 1 : Open Business Activities.
- Type 2 : Open Business Activities with restrictions.
- Type 3 : Business Activities Required Gov. Concession.
- Business Activities Closed for Investment

ตารางที่ 3.1 : ตารางเวลาตรวจรับรอง

Approval Timeframes

Investment Values	Type 1	Type 2	Type 3
<u>Investment Projects with Capital less than USD 20 million</u>			
Line Ministries/ Provinces	10 w. days	15 w. days	15 w. days
Response to Investor	15 w. days	25 w. days	45 w. days
<u>Investment Projects with Capital more than USD 20 million</u>			
Response to Investor	45 w. days	45 w. days	45 w. days

สรุปท้ายบท

กล่าวโดยสรุป สิ่งที่ควรปฏิบัติของผู้ประกอบการรายใหม่ ที่สนใจประกอบการค้ากับ สปป.ลาว ต้องตระหนัก คือ รัฐบาล สปป.ลาว มีนโยบายเปิดกว้างการร่วมมือด้านการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะกับประเทศข้างเคียง เช่น ประเทศไทย เพื่อให้ไทยมีในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศลาว ลดผลกระทบจากวิกฤตการณ์ด้านการเงิน นโยบายการค้าที่สำคัญ คือ ส่งเสริมการลงทุนในการผลิตเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และเป็นสินค้าส่งออก เพื่อสร้างรายรับด้านเงินสด เพิ่มกำลังซื้อสินค้าจากต่างประเทศที่จำเป็น และให้เป็นการค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย การชำระค่าสินค้าผ่านธนาคาร การจำกัดการค้านอกระบบตามแนวชายแดน ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะช่วยสร้างสายสัมพันธ์ด้านการค้าระหว่างลาว-ไทย ปัจจุบันทางลาวไม่ส่งเสริมให้พ่อค้ารายย่อยข้ามไปซื้อสินค้าโดยตรง แต่ต้องการกลุ่มบริษัทขาออก-ขาเข้าดำเนินการ และไม่ส่งเสริมการนำเข้าสินค้ามาจำหน่ายภายในประเทศแต่อย่างใด การนำเข้าให้เน้นสินค้าที่นำมาผลิตสินค้าเพื่อส่งออก

ดังนั้นนักธุรกิจของไทย และองค์กรที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ต้องมีความจริงจังต่อการดำเนินธุรกิจการค้าร่วมกับ สปป.ลาว พร้อมกันนี้ไทย ควรอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าของลาวผ่านแดนไทย โดยคำนึงถึงเนื้อหาของสนธิสัญญาและกฎระเบียบว่าด้วยสิทธิเสรีภาพในการส่งสินค้าผ่านแดน ซึ่ง สปป.ลาว ก็เป็นประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงที่ติดของประเทศไทย และเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ แต่ประเทศลาวไม่มีทางออกสู่ทะเล ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องผ่านประเทศใกล้เคียง โดยเฉพาะประเทศไทย หรือไม่ก็เป็นเวียดนาม

อีกทั้ง เนื่องจากสถานการณ์ทางการค้ากับต่างประเทศในปัจจุบัน มีการแข่งขันอย่างสูง แต่ละประเทศ มีการกำหนดมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมาตรการ กฎระเบียบ และวิธีทำการค้า และการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สปป.ลาว ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจการค้า การลงทุน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบการค้า การลงทุนใหม่ใน สปป.ลาว และการเปลี่ยนระบบการค้าให้เข้าสู่ระเบียบ กฎหมาย จัดตั้งเป็นกลุ่มบริษัทขาออก-ขาเข้า เพื่อใช้ภายในประเทศทดแทนการนำเข้าและการส่งออก โดยกลุ่มบริษัทเหล่านั้นจะเป็นผู้ปรับการนำเข้าและส่งออกสินค้าให้มีความสมดุล ตลอดจนหาช่องทางการค้า การส่งออกและขายปลีกด้วยตนเอง รัฐมีหน้าที่ควบคุมราคาสินค้าและคุ้มครองผู้บริโภค การดำเนินธุรกิจการค้าระหว่างประเทศต้องชำระเงินผ่านระบบธนาคารของรัฐ หรือธนาคารธุรกิจที่อยู่ในลาว สำหรับการค้าชายแดนระหว่าง 2 ประเทศ ฝ่ายไทยให้ความร่วมมือ จำกัดและสกัดกั้นการค้านอกระบบตามแนวชายแดน เพื่อประโยชน์โดยรวมของทั้ง 2 ประเทศ และทำให้การค้าชายแดนเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านอัตราภาษีนำเข้าของ สปป.ลาว โดยทั่วไปถือว่าอยู่ในอัตราต่ำระดับร้อยละ 5-40

เท่านั้น สปป.ลาว จึงมีโอกาที่จะได้รับความสำเร็จจากการเกิดตลาดการค้าและงูใจให้เกิดการ
ลงทุนได้อีกมาก ซึ่งในบทที่ 4 จะกล่าวถึงรายละเอียดที่มาช่วยสนับสนุนการค้า การลงทุน